

5. Zsoltár

Isten igazán ítél

(Fúvós hangszerre. Dávid zsoltára.)

Figyelj beszédemre, Uram,
vedd észre sóhajtozásomat!
Figyelj hangos kiáltásomra,
Istenem, királyom,
mert hozzád imádkozom!
Hallgasd meg szavamat reggel, Uram,
reggel eléd készülök, és várlak.

Istenem, te nem leled
örömed a bűnben,
nem talál otthonra nálad a gonosz.
Nem állhatnak meg
szemed előtt a dicsekvők,
gyűlölsz minden gonosztevőt.
Elpusztítod a hazudozókat;
a vérszomjas és álnok embert
utálja az Úr.
De én bemehetek házádba,
mert te nagyon szeretsz engem,
és szent templomodban leborulok,
mert tisztellek téged.
Vezess, Uram, igazságodban,
mert ellenségeim vannak,
egyengesd előttem az utat!

Mert nem jön ki szájukon őszinte szó,
belül romlottak,
nyitott sír a torkuk,
sima a nyelvük.
Derítsd ki vétküket, Istenem,
bukjanak bele fondorlataikba!
Taszítsd el őket sok vétkük miatt,
mert ellened lázadtak!

Mind örülnek majd,
akik hozzád menekülnek.
Örökké ujjonganak,
mert oltalmazod őket.
Örvendeznek általad,
akik szeretik nevedet.
Mert te, Uram, megáldod az igazat,
körülvesszed kegyelmeddel,
mint pajzzsal.

1. Zsoltár

Az igazak és a bűnösök sorsa

Boldog ember az, aki nem jár
a bűnösök tanácsa szerint,
nem áll a vétkesek útjára,
és nem ül a csúfolódók székére,
hanem az Úr törvényében
gyönyörködik,
és az ő törvényéről elmélkedik
éjjel-nappal.
Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé
ültetett fa,
amely idejében megtermi gyümölcsét,
és nem hervad el a lombja.
Minden sikerül, amit tesz.

Nem így járnak a bűnösök,
hanem úgy, mint a pelyva,
amelyet szétszór a szél.
Ezért nem állhatnak meg
a bűnösök az ítélet idején
és a vétkesek az igazak közösségében.
Mert ismeri az Úr az igazak útját,
a bűnösök útja pedig semmibe vész.

150. Zsoltár

Minden lélek dicsérje az Urat!

Dicsérjétek az Urat!

Dicsérjétek Istent szentélyében,
dicsérjétek a hatalmas égboltozaton!

Dicsérjétek hatalmas tetteiért,
dicsérjétek nagyságához méltóan!

Dicsérjétek kürtzengéssel,
dicsérjétek lanttal és hárfával!

Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva,
dicsérjétek citerával és fuvolával!

Dicsérjétek csengő cintányérral,
dicsérjétek zengő cintányérral!

Minden lélek dicsérje az Urat!

Dicsérjétek az Urat!

118. Zsoltár

Hálaadás a templomban

Adjatok hálát az Úrnak,
mert jó, mert örökké tart szeretete!
Mondja hát Izráel,
hogy örökké tart szeretete!
Mondja hát Áron háza,
hogy örökké tart szeretete!
Mondják hát, akik félik az Urat,
hogy örökké tart szeretete!

Nyomorúságomban
az Urat hívtam segítségül.
Az Úr meghallgatott,
tágas térre vitt engem.
Velem van az Úr, nem félek,
ember mit árthat nekem?
Velem van az Úr, segít engem,
és én megvetéssel nézek gyűlölőimre.
Jobb az Úrnál keresni oltalmat,
mint emberben bízni.
Jobb az Úrnál keresni oltalmat,
mint előkelő emberekben bízni.
Sok nép vett körül engem,
de az Úr nevében szembeszállok velük!
Körülvettek, be is kerítették,
de az Úr nevében szembeszállok velük!
Körülvettek, mint a méhek,
de elhamvadnak, mint az égő bozót.
Az Úr nevében szembeszállok velük!
Durván eltaszítottak, hogy elessem,
de az Úr megsegített engem.

Erőm és énekem az Úr,
megszabadított engem.
Ujjongás és győzelem hangja
zeng az igazak sátraiban:
az Úr jobbjá hatalmasan munkálkodik!
Fölemelte jobbját az Úr,
az Úr jobbjá hatalmasan munkálkodik!
Nem halok meg, hanem élek,
és hirdetem az Úr tetteit!
Keményen megfeddett engem az Úr,
de nem adott át a halálnak.

46. Zsoltár

Erős vár a mi Istenünk

(Kórah fiaié. Ének magas hangra.)

Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
mindig biztos segítség
a nyomorúságban.
Azért nem félünk,
ha megindul is a föld,
és hegyek omlanak a tenger mélyébe;
ha háborognak és tajtékoznak is vizei,
és tombolásától megrendülnek
a hegyek.

Egy folyó ágai
örvendeztetik Isten városát,
a Felségesnek szent hajlékait.
Isten van benne, nem inog meg,
megsegíti Isten reggelre kelve.
Népek háborognak, országok inognak,
ha az Úr mennydörög,
megretten a föld.
A Seregek Ura velünk van,
Jákób Istene a mi várunk.

Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit,
aki bámulatos dolgokat művel a földön.
Háborúkat szüntet meg
a föld kerekiségén,
íjat tör össze, lándzsát tördel szét,
harc kocsikat éget el.
Csendesedjete el, és tudjátok meg,
hogy én vagyok az Isten!
Magasztalnak a népek,
magasztal a föld.
A Seregek Ura velünk van,
Jákób Istene a mi várunk.

73. Zsoltár

A kételkedő ember megnyugvása

(Ászáf zsoltára.)

Milyen jó az Isten Izráelhez, a tiszta szívűekhez!

De az én lábam majdnem megcsúszott, kis híján elestem jártomban.

Mert irigy lettem a kérkedőkre, látva a bűnösök jólétét.

Mert halálukig sincsenek kínjaik, és kövér a testük.

Nincs részük az emberek gyötrelmében, nem érik őket csapások, mint más embereket.

Ezért a kevélység nyakláncát hordják, és az erőszak köpenyébe burkolóznak.

Jómódjukban kérkedve néznek szét, szívükben öntelt gondolatok járnak.

Gúnyolódnak, gonoszul beszélnek, elnyomással fenyegetőznek dölyfösen.

Az ég ellen is feltátják szájukat, nyelvükkel megszólják a földet.

Ezért fordul feléjük a nép, és mohón isszák szavaikat, mint a vizet.

Ezt mondják: Honnan tudná ezt az Isten? Lehet-e tudomása erről a Felségesnek?

Íme, ilyenek a bűnösök! Háborítatlanul gyarapítják vagyonukat szüntelen.

De én hiába tartottam tisztán a szívemet, hiába mostam kezemet ártatlanságomban,

mert csapások értek mindennap, fenytések minden reggel.

Már arra gondoltam, hogy én is úgy beszélek, mint ők, de akkor megtagadtam volna fiaid nemzetségét.

Elgondolkoztam rajta, meg akartam érteni, de túl nehéznek tűnt nekem.

Végül elmentem Isten szentélyébe, és megértettem, hogy milyen végük lesz.

Bizony, sikamlós talajra állítottad és pusztulásba döntöd őket!

Hogy fognak elpusztulni egy pillanat alatt! Végük lesz, semmivé lesznek rémületükben.

Mint ébredés után az álomkép, úgy tűnik el képük, ha fölserkensz, Uram!

Ha keseregne a szívem, és sajogna a bensőm,

akkor olyan ostoba és tudatlan volnék veled szemben, mint az állat.

De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet.

Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz.

Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban.

Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké! (...)

De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az Urat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tettetted.

91. Zsoltár

Az Úr biztos menedék

Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen, az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!

Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.

Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.

Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.

Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el.

A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését.

Ha az Urat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékodnak, nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás.

Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod a fiatal oroszlánt és a tengeri szörnyet.

Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.

Ha kiált hozzám, meghallgatom, velem leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.

Megelégitem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.

97. Zsoltár

Az Úr ítélni fog

Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld,
örüljön a sok sziget!

Felhő és sűrű köd van körülötte,
igazság és jog trónjának támasza.

Tűz jár előtte, és megemészti ellenségeit
mindenütt.

Villámai bevilágítják a földkerekséget,
látja ezt a föld, és megremeg.

Viaszként olvadnak meg a hegyek az
Úr előtt, az egész föld Ura előtt.

Az egek hirdetik igazságát, minden nép
látja dicsőségét.

Megszégyenülnek a bálványimádók
mind, akik a bálványokkal
dicsekszenek. Az Úr előtt borul le
minden isten.

Hallja ezt Sion, és örül, Júda leányai
vigadnak ítéleteiden, ó, Uram!

Mert te vagy, Uram, a legfelségesebb
az egész földön, magasan fölötte vagy
minden istennek.

Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a
gonoszokat! Megőrzi ő híveinek életét,
kimentti őket a bűnösök kezéből.

Fényözön árad az igazra, és öröm a
tisztá szívúekre.

Örüljétek, ti, igazak, az Úrnak,
magasztaljátok szent nevét!

130. Zsoltár

Kiáltás a mélységből

(Zarándokének.)

A mélységből kiáltok hozzád, Uram!

Uram, halld meg szavamat, füled

legyen figyelmes könyörgő szavamra!

Ha a bűnöket számon tartod, Uram,

Uram, ki marad meg akkor?

De nálad van a bocsánat, ezért félnek
téged.

Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom
ígéretében.

Lelkem várja az Urat, jobban, mint az
őrök a reggelt, mint az őrök a reggelt.

Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál
van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud
váltani.

Meg is váltja Izráelt minden bűnéből.

140. Zsoltár

Segítségkérés a rágalmazókkal szemben

(A karmesternek: Dávid zsoltára.)

Ments meg, Uram, a gonosz emberektől, oltalmazz meg az erőszakos emberektől, akik rosszat terveznek szívükben, mindennap háborúságot szítanak!

Nyelvük éles, mint a kígyóé, viperaméreg van ajkukon.

Őrizz meg, Uram, a bűnösök hatalmától, oltalmazz meg az erőszakos emberektől, akik jártomban el akarnak gáncsolni!

Tört vetettek nekem a gőgös emberek, köteleket és hálót feszítettek ki, az út mentén csapdát állítottak nekem.

Te vagy Istenem – mondom az Úrnak –, figyelj hát, Uram, könyörgő szavamra!

Én Uram, Uram, hatalmas szabadítóm, te véded fejemet a küzdelem napján.

Ne teljesítsd, Uram, a bűnös kívánságát, ne engedd sikerülni terveit, ne fuvalkodhasson fel!

A körülöttem ólálkodók fejére zúduljon az a nyomorúság, amit ajkuk felidéz!

Hulljon rájuk tüzes parázs, taszítsd őket vizes gödrökbe, hogy föl ne kelhessenek!

Ne maradjon meg a rágalmazó a földön, az erőszakos embert üldözzé gonoszsága, míg össze nem roskad!

Tudom, hogy az Úr felkarolja a nincstelenek ügyét, a szegények jogát.

Csak az igazak magasztalják nevedet, a becsületesek maradnak meg színed előtt.

127. Zsoltár

Emberé a munka, Istené az áldás

(Zarándokének. Salamoné.)

Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába óvják azt az örök.

Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.

Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.

Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak.

Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét: nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.

139. Zsoltár

Isten mindenütt jelen van

(Zarándokének. Salamoné.)

URam, te megvizsgálsz és ismeresz engem.

Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat.

Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra.

Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, URam.

Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod.

Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.

Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?

Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy.

Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék, kezéd ott is elérne, jobbod megragadna engem.

Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság:

a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság.

Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.

Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.

Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna.

Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.

Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok.

Bár megölnéd, Istenem, a bűnöst, és távoznának tőlem a vérontó emberek!

Akik csalárdul beszélnek rólad, ellenségeid, hazugul mondják ki nevedet.

Ne gyűlöljem-e gyűlölőidet, URam? Ne utáljam-e támadóidat?

Határtalan gyűlölettel gyűlölöm őket, hiszen nekem is ellenségeimmé lettek.

Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat!

Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!